

אבדנו חבר יקר וותיק

ק ל מ ן ש ׁ ז"ל - זיננו

מראשוני וכוני "גשר" ו"דלהמיה" - אשדות
נולד ברוסיה ב-15.9.1897 נפטר ב-22.2.68
כג' בשבט תשכ"ח

בן - 71 במותו.

עלה ארצה ב- 1920 והגיע לגשר ב- 1923.

נשמור זכרו ודמותו בהמשך חיינו כביתנו.

ה ו ת י ק ש ב ח ב ו ר ה .

את שץ ידעתי לראשונה עם בואי לגשר, כאשר עשינו בעבודות לילה המיוחדות לנו בנהריים, והוא ראש קבוצה וותיק ומנוטה, לנו הצעירים וחדשים במקום ובעבודה. ראיתי לפני את דמות ה"פלה", חובש "כפיה" לראשו. אשר עושה בעבודת חוץ למען חמשק החקלאי, כתכלית חיים וצור השעה.

אף החל שץ לקרב אותי כבן מולדתו במחוז "פודוליה" שבאוקראינה ויכולתי לשמוע מפיו על ראשית דרכו בחיים, כאשר התמרד ועזב את בית ההורים בגיל צעיר מאד, נודד ומוצא מושב באודסה עיר נאם, אשר לא במעט מטביעה חותמה עליו כתרבות הרוסית, "הווי הציוני חלוזי בתקופה זו.

ובבוא הזמן, שץ גם לא משתמט משרותו בצבא האדום, ועושה חיל. אך קסמי המהפכה לא שבו את לבו ובדרכים עקלקלות ומפותלות שץ עולה לארץ ועושה דרכו לקבוצת "הבשקירים" בגשר, דרך סלילת הכבישים ועבודה במושבות הגליל, כי חזון חייו זה החתישבות והמשק החקלאי.

אכן גם לא נרתע מקשיי אקלים וקדחת, אף קוסם לו הספר הדואי של בקעת-הירדן. כדבריו יש לסגל לעצמינו אורה חיים על פי אנשי המקום ונסיונם. כך גם למד מהם שיטות עיבוד, ובעיקר ההשקיה הפתוחה.

ברבות הימים שץ היה לנו לבר-סמכא בעניני החקלאות, בהכשרת שטחים, בירור זרעים, ראשית האגרומכניקה במשק. שופע רעיונות, מחפש אמצאות, מפתח כלים וקובע דפוסים בענפי השלחין; יזכרוהו רבים שהיו תלמידיו בענף המספוא.

כך בכל שנות עבודתו במשק ומחוצה לו, איש האדמה והשדה היה בכל רמ"ח אבריו. תמיד מהענין לדעת על הנעשה בשדה ובמשק.

יחסר לנו שץ בנוף הגינות שבשכונת, כאשר הרבה משעות הפנאי הוא מבלה עם חברים כעצה והדרכה, בעין בוחנת כל צמח ושתיל רך.

גם איש חברה נעים הליכות היה שץ, לא מחמיץ כל הזדמנות להסב עם חברים, עד לשיחה, אף נותן בשיר קולו, והכל במין אדיבות שבעית ומיוחדת לו.

כזה חי בתוכנו שנים רבות, ומהלך זקוף גוו על אף גילו.

והנה כה לפתע נכרת זה האחד מן החבורה.

הן כה תחסר כאן דמותו של הוותיק שלנו.